104. a pánafrikai szervezetekkel közösen elkötelezett amellett, hogy biztosítsa a fejlesztési együttműködési politika és az EU politikájának Afrika fejlődő országaira kiható egyéb területei közötti összhangot;

105. úgy véli, hogy a fejlesztéstámogatási csomagok parlamenti ellenőrzése és jóváhagyása a pénzeszközök kifizetésének egyik feltétele kell, hogy legyen;

106. úgy határoz, hogy a PAP-pal együttműködésben közös parlamenti eseményt szervez a 2007 decemberében Lisszabonban tartandó második EU–Afrika csúcstalálkozó előtt;

*

* *

107. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Afrikai Unió Bizottságának, az Afrikai Unió Végrehajtó Tanácsának, a Pánafrikai Parlamentnek, az AKCS Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

P6_TA(2007)0484

A kazettás bombák betiltására irányuló nemzetközi szerződés

Az Európai Parlament 2007. október 25-i állásfoglalása a kazettás bombák valamennyi típusának betiltására irányuló globális szerződésről

Az Európai Parlament,

– tekintettel az egyes államok és a nem egy állam képviseletében eljáró csoportok által egyaránt használt hagyományos hadianyagok néhány típusának (gyalogsági aknák és kazettás bombák, gyengített uránium lőszerek, foszfort tartalmazó gránátok, fel nem robbant háborús robbanóanyag-maradványok (ERW)) kártékony hatásáról szóló korábbi állásfoglalásaira,

– különös tekintettel a bakteriológiai (biológiai), és toxin-fegyverek kifejlesztésének, gyártásának és raktározásának megtiltásáról és e fegyverek megsemmisítéséről szóló egyezményről, a kazettás bombákról és a hagyományos fegyverekről szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására [1], melyben felszólította az EU intézményeit, hogy támogassa a kazettás bombák világszintű tilalmáról szóló átfogó és eredményes egyezmény kidolgozására vonatkozó kezdeményezést,

– tekintettel az egyes hagyományos fegyverekről (CCW) szóló ENSZ egyezmény 2003. november 28-án elfogadott, háborús robbanóanyag-maradványokról szóló V. jegyzőkönyvére, üdvözli ennek 2006. november 12-i hatályba lépését,

– tekintettel az államok egy csoportja, az ENSZ, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága, a kazettás bombaellenes koalíció és egyéb humanitárius szervezetek által aláírt, 2007. február 22–23-i oslói nyilatkozatra, amelyben az aláírók megállapodtak egy olyan, jogilag kötelező érvényű nemzetközi eszköz 2008-ig történő létrehozásáról, amely betiltja a civil lakosságnak elfogadhatatlan károkat okozó kazettás bombák alkalmazását, előállítását, transzferét és tárolását („oslói folyamat”),

– tekintettel a CCW kazettás bombákkal kapcsolatos tárgyalási mandátumtervezetére, melyet az Európai Unió nevében Németország nyújtott be a CCW kormányszakértői csoportjához**,**

([1]) HL C 314. E, 2006.12.21., 327. o.

– tekintettel a 2007. július 23-i, 2007/528/KKBP tanácsi közös fellépésére, amely az európai biztonsági stratégia [1] keretén belül támogatja a mértéktelen sérülést okozónak vagy megkülönböztetés nélkül hatónak tekinthető egyes hagyományos fegyverek használatának betiltásáról vagy korlátozásáról szóló egyezményt,

– tekintettel az ENSZ kazettás bombákkal kapcsolatos, az ENSZ vezetőinek ülésén 2007. szeptember 17-én kifejtett új álláspontjára, amelyben az ENSZ felszólítja tagállamait, hogy haladéktalanul kezeljék a kazettás bombák humanitárius, emberi jogi és fejlődési szempontból iszonyú hatásának problémáját egy olyan, jogilag kötelező érvényű nemzetközi humanitárius jogi eszköz létrehozása által, amely: betiltja a civil lakosságnak elfogadhatatlan károkat okozó kazettás bombák alkalmazását, fejlesztését, előállítását, tárolását és transzferét; kötelez a jelenlegi kazettás bomba-készletek megsemmisítésére; és gondoskodik eltávolításukról, a kockázattal kapcsolatos oktató tevékenységről és egyéb kockázatcsökkentő tevékenységekről, az áldozatoknak nyújtott segítségről, meghozza a segítségnyújtási és együttműködési, illetve megfelelőségi és átláthatósági intézkedéseket, továbbá az ENSZ felszólítja az államokat, hogy „addig is, amíg aláírnak egy ilyen irányú szerződést, hozzanak helyi szintű intézkedéseket a kazettás bombák alkalmazásának és transzferének haladéktalan beszüntetéséről”,

– tekintettel a mintegy 200, szakosodott nem kormányzati szervezet által létrehozott kazettsá bomba-ellenes koalícióra és egyben üdvözölve azt,

– tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel a háborús robbanóanyag-maradványok (ERW) kifejezés olyan fel nem robbant lőszerre utal, amelyet fegyveres viszály során betöltöttek, kibiztosítottak, élesítettek vagy egyéb módon használatra készítettek fel, és amelynek fel kellett volna robbannia, de nem robbant fel;

B. mivel a „kazettás bomba” kifejezés mind levegőből, mind földről indítható fegyver-rendszerekre vonatkozik;

C. mivel még a kazettás bombák legmodernebb típusai is elfogadhatatlanul magas hibaszázalékkal rendelkeznek, gyakran nem robbannak fel becsapódáskor, jóval a viszály befejezése után is veszélyt jelentve a lakosságra; mivel a kazettás bombák számos típusa rendelkezik érzékelő biztosítékkal, mely kisebb mértékű fizikai érintkezésre is reagál, mint a gyalogsági aknák;

D. mivel a kazettás bombák nagymértékben pontatlanok, gyakran nagy mennyiségben alkalmazzák őket vidéki és városi területeken egyaránt, és szétszóródás után nagyobb területeket fednek le, nagy mennyiségű háborús robbanóanyag-maradványt eredményezve;

E. mivel a kazettás bombák nagymértékben alkalmatlanok a célzott bevetésre, mivel felhasználóik nem tudnak különbséget tenni a katonák és a polgári lakosság közt; mivel dokumentált tény, hogy az áldozatok 98%-a a civilek közül kerül ki;

F. mivel a kazettás bombáknak súlyos humanitárius következményei vannak a veszélyeztetett közösségekre és a humanitárius segélyszervezetek munkatársaira nézve, és a halálesetek és sérülések száma különösen magas a gyerekek körében, akiket vonz e fegyverek kis mérete és színe;

G. mivel a kezelést megakadályozó valamennyi eszköz az aknakutató humanitárius alkalmazottak ellen irányul;

H. mivel a fel nem robbant kazettás bombák hátrányosan hatnak a fejlődésre és az újjáépítésre, a fel nem robbant lövedékek veszélye hozzáférhetetlenné teszi az utakat, épületeket és az alapvető infrastruktúrát, és lehetetlenné teszi a mezőgazdasági fölterületek művelését, így akadályozza a helyi kereskedelmet és kommunikációt, valamint kihat az élelmiszerbiztonságra, továbbá akadályozhatja a humanitárius segélyek célba juttatását;

I. mivel a kazettás bombák által közismerten érintett országok között a világ legszegényebb országai is megtalálhatóak, és ezekben az országokban gyakran a legszegényebb emberek esnek a legnagyobb mértékben áldozatul a kazettás bombáknak;

[1] HL L 194., 2007.7.26., 11. o.

2007. október 25., csütörtök

J. mivel bizonyítékok vannak rá, hogy több mint 15 EU tagállamban találhatók kazettás bomba-készletek, illetve legalább 10-ben foglalkoznak ezek gyártásával;

K. mivel 2007. április 26-án a belga kormány elfogadta a kazettás bombák finanszírozását, gyártását, alkalmazását és birtoklását tiltó „Mahoux törvényt";

1. megismétli a nemzetközi humanitárius törvények megerősítésének szükségességét, mivel azok a kazettás bombákra is vonatkoznak, illetve a kazettás bombák alkalmazására, gyártására, transzferére és tárolására vonatkozó nemzetközi szintű tilalom gyors elfogadásának szükségességét, ezért erőteljesen támogatja az oslói folyamatot;

2. felszólít a kazettás bombák, köztük a levegőből ledobott kazettás bombák, a rakéták és a tüzérségi lövedékek által eljutatott lőszerek alkalmazásának, tárolásának, előállításának, transzferének vagy exportjának azonnali felfüggesztésére, amíg kötelező jogi érvénnyel rendelkező nemzetközi megállapodás nem jön létre e fegyverek előállításának, tárolásának, exportjának és használatának betiltásáról;

3. felhívja az EU tagállamait, hogy hozzanak nemzeti szintű intézkedéseket a kazettás bombák használatának, előállításának, exportjának és tárolásának teljes betiltására;

4. felhívja a háborús robbanóanyag-maradványokat eredményező kazettás bombákat és hasonló fegyvereket alkalmazó összes államot, hogy vállalják a felelősséget e lövedékek felszámolásáért, és különösen arra, hogy vezessenek pontos nyilvántartást az ilyen lövedékek felhasználásának helyeiről annak érdekében, hogy elősegítsék a viszályt követő felszámolási erőfeszítéseket; úgy véli, hogy az ilyen nyilvántartásokat arra kell felhasználni, hogy a háborús robbanóanyag-maradványokról szóló egyezmény V. jegyzőkönyve szerint figyelmeztessék a helyi lakosságot és a humanitárius segélyszervezetek alkalmazottait a veszélyes területekre;

5. ragaszkodik hozzá, hogy az EU tagállamok csapatai semmilyen körülmények között vagy feltételek mellett se alkalmazzanak kazettás bombákat, amíg nemzetközi megállapodás nem jön létre e fegyverek szabályozásáról, korlátozásáról vagy betiltásáról;

6. kiemeli az érintett területeket felügyelő államok felelősségét a megfelelő figyelmeztetések elhelyezése, a polgári lakosság védelmére tett intézkedések, köztük az oktatás útján történő védelmi intézkedések, valamint a háborús robbanóanyag-maradványok áldozatainak történő segítségnyújtást szolgáló különleges információ biztosítása vonatkozásában;

7. felhívja azokat az EU tagállamokat, amelyek kazettás bombát használtak, hogy nyújtsanak segítséget az érintett lakosságnak;

8. felhívja a Bizottságot, hogy minden lehetséges eszköz igénybe vételével sürgősen növelje a fel nem robbant kazettás bombák által érintett közösségek és egyének számára nyújtandó pénzügyi segítség mértékét;

9. felhívja valamennyi, a háborús robbanóanyag-maradványokról szóló egyezmény V. jegyzőkönyvében nem részes államot, hogy írja alá és ratifikálja azt, és az átmeneti időszakban annak szellemében járjon el;

10. üdvözli a Tanács Elnökségének és az EU tagállamainak az egyes hagyományos fegyverekről szóló ENSZ egyezmény új jegyzőkönyvének tárgyalására vonatkozó megbízatás létrehozására tett erőfeszítéseit, mely a kazettás bombák alkalmazásával kapcsolatos humanitárius problémákat kezeli, és sajnálattal állapítja meg, hogy eddig nem történt valódi előrelépés;

11. felkéri a Tanácsot, hogy fogadjon el olyan közös álláspontot, amely valamennyi uniós tagállamot elkötelezi arra, hogy a CCW keretében erős tárgyalási megbízatásért szálljanak síkra, és hogy aktívan támogassák az oslói folyamatot;

12. rámutat, hogy bármely nemzetközi eszköz csak akkor lehet hatékony, ha legalább az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

a) a kazettás bombák alkalmazásának, gyártásának, finanszírozásának, transzferének és tárolásának tiltása;

b) a kazettás bombák alkalmazásában, gyártásában, transzferében és tárolásában való segédkezés tiltása;

c) a kazettás bomba-készletek meghatározott, lehető legrövidebb időn belüli megsemmisítésének kötelezettsége;

d) a telepítés helyének mihamarabbi, adott határidőn belüli kijelölése, körülkerítése és megtisztítása, e tevékenységek végrehajtásához szükséges valós kapacitás biztosítása és fenntartása, megjelölés, körülkerítés vagy egyéb figyelmeztető jelzés, kockázattal kapcsolatos oktatás és megtisztítás útján történő segítségnyújtási kötelezettség; a kazettás bombák alkalmazóit külön kötelezni kell az ilyen segítségnyújtásra, beleértve a rövid időn belül nyújtott és részletes felhasználói információk nyújtását is;

e) segítségnyújtási kötelezettség az áldozatok irányában, úgymint adatgyűjtés, sürgősségi és folytatólagos orvosi ellátás, fizikai rehabilitáció, pszichológiai támogatás, társadalmi és gazdasági beilleszkedési segítségnyújtás és/vagy reintegráció, jogi támogatás és rokkantsági törvények és politikák;

13. javasolja, hogy küldjenek képviselőket az oslói folyamat keretében megrendezendő jövőbeni konferenciákon;

14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának és a „kazettás bomba-ellenes koalíciónak”.

P6_TA(2007)0485

Gyógyászati célú ópiumgyártás Afganisztánban

Az Európai Parlament 2007. október 25-i ajánlása a Tanácshoz az ópium orvosi célokra történő afganisztáni termesztéséről (2007/2125(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az ALDE képviselőcsoport nevében a Tanács részére előterjesztett, az ópium orvosi célokra történő afganisztáni termesztéséről szóló ajánlásra irányuló javaslatra (B6–0187/2007),

– tekintettel az Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira, legutóbb a 2006. január 18-i állásfoglalására ([1]),

– tekintettel az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőző Hivatala (UNODC) és a Világbanknak a 2006. évi, „Afganisztán kábítószeripara” című jelentésére,

– tekintettel az UNODC által 2007 júniusában kiadott 2007. évi éves jelentésre,

([1]) HL C 287. E, 2006.11.24., 176. o.